

Heri ligger, at niveauet for virksomhedens ansættelsesvilkår ikke samlet må være ringere for de ansatte, end hvad der følger af overenskomsterne. Overenskomsterne vil således i praksis lægge et minimumsniveau for ansættelsesvilkårene.

Begrebet god skik skal afspejle den udvikling, der sker inden for branchen.

I takt med, at hjemmeservicevirksomhederne indgår overenskomster, vil disse blive udtryk for, hvad der er sædvanlige ansættelsesvilkår i sammenlignelige virksomheder. I kravet om, at man skal følge god skik ligger derfor, at niveauet for ansættelsesvilkår skal følge hvad der er sædvanlige ansættelsesvilkår, således som disse gradvis fastlægges ved indgåelse af overenskomster.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og kommunerne skal udøve deres beføjelser efter loven i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler. Heri ligger bl.a. et proportionalitetsprincip, hvilket indebærer, at der ikke må være et misforhold mellem overtrædelsens grovhed og sanktionens betydning for virksomheden.

Kommunerne skal derfor i første omgang søge at påvirke virksomhederne til at handle i overensstemmelse med god skik, og vil i almindelighed, før udelukkelse kan komme på tale, forgæves skulle have forsøgt at formå virksomhederne til at anvende ansættelsesvilkår, der er i overensstemmelse med god skik.

Kontrollen med virksomhederne udøves af kommunerne. Kommunerne vil kunne tage sager op af egen drift eller efter klage, f.eks. fra branchens organisationer. Kommunerne afgiver efter at have foretaget en undersøgelse af sagen indstilling til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, såfremt kommunen finder, at en virksomhed skal udelukkes.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udelukkelse af en virksomhed vil kunne påklages til Erhvervsministeriet Erhvervsankenævnet. Erhvervsankenævnets afgørelser vil kunne indbringes for domstolene.

Hvor sagen vedrører et forhold, f.eks. overtrædelse af arbejdsmiljøloven, som en anden myndighed påser, eller et forhold, hvor der er etableret særlige organer til at træffe afgørelser, vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kunne udsætte sagen, indtil en endelig afgørelse foreligger.

Husstandene kan endvidere udelukkes af hjemmeserviceordningen, jf. stk. 2, hvis de servicegiro-kort husstanden anvender til betaling af hjemmeserviceydelser indeholder ukorrekte oplysninger. Det er således underordnet, om oplysningerne er påført af husstanden eller virksomheden, da husstanden indestår for oplysningernes rigtighed. Udelukkelsen vil kunne være enten tidsbegrænset eller tidsubegræn-

set afhængig af omfanget og karakteren af de udviste forhold. Det forventes dog, at muligheden for udelukkelse af husstande kun vil blive anvendt i yderst få tilfælde.

Til § 8

Reglerne om, at visse persongrupper, der er ansat i en hjemmeservicevirksomhed, ikke må udføre hjemmeservice under ordningen, er videreført fra den gældende lovs § 4, stk. 4. Da man kan forestille sig, at hjemmeservicevirksomheder kan anvendes til praktik m.v., er det fastsat, at arbejdet kan udføres af arbejdstagere under 18 år, hvis dette sker som led i et offentligt anerkendt uddannelsesforløb.

Hvis der anvendes personer omfattet af stk. 1, er arbejdet ikke berettiget til bidrag.

Hjemmeservicevirksomheders anvendelse af underentreprenører medfører en række problemer. Først og fremmest over for forbrugeren, der ikke ved hvilket hjemmeservicefirma, der udfører ydelsen, dernæst i relation til kontrollen med hjemmeserviceordningen, og sidst men ikke mindst i forbindelse med omgælsen af de ordnede forhold.

Således er der eksempler på, at virksomheder for at undgå administrative problemer med ansatte har etableret de ansatte som selvstændige virksomheder, der herefter har ageret som underentreprenør.

Denne tendens kan forventes at blive endnu mere udbredt, når det indføres, at virksomhederne skal overholde anden lovgivning og god skik i forbindelse med ansættelsesvilkår.

Der er derfor indsat en bestemmelse, hvorefter hjemmeservicevirksomheder ikke må lade ydelser omfattet af ordningen udføre af andre virksomheder.

Denne bestemmelse berører ikke tilfælde, hvor en række virksomheder slutter sig sammen om at etablere et sædvanligt samarbejde, eller tilslutter sig et fælles kontor, der har til formål, at formidle kontakt mellem forbrugere og hjemmeservicevirksomheder og som i den forbindelse f.eks. gennemfører fælles reklame- og annonceindsats m.v.

I stk. 4 er det fastsat, at arbejde, der udføres af hjemmeservicevirksomheder som led i kommunalt visiteret hjemmehjælp, ikke er bidragsberettiget. Bestemmelsen udelukker ikke, at hjemmeservicevirksomheder kan udføre hjemmehjælp som led i den kommunalt visiterede hjemmehjælp, men der ydes ikke bidrag efter hjemmeserviceordningen til sådan hjemmehjælp. I øjeblikket er det sådan, at der efter lov nr. 455 af 30. juni 1993 om statstilskud til hjemmeservice ydes tilskud, hvis hjemmeservicevirksomhederne udøver den praktiske del af den kommunalt visiterede hjemmehjælp. Bekendtgørelse nr. 305 af